

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εντός της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. Α. 25.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εὐδοκίμους Δραχμὰς 6'

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ
τῷ Κυρίῳ Γ. Πολυχρονιάδῃ.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ
Κυρίῳ Α. Χ. Εδωγγελίδῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὅλοι λέγουν, ὅτι τὰ πράγματά μας, ἤτοι ἡ πολιτική μας κατάσταση κακῶς ἔχει· ὅτι κακῶς βαδίζομεν εἰς ἀναμφισβήτητον, ἀλλ' ἡ ἀφορμὴ δὲν εἶναι ἡ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ὑποδειχθεῖσα, τοῦ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπολαμβάνει ἐξ ἀμοιβαιότητος παρὰ τοῦ κοινοῦ τὴν ὑποστήριξιν ἣτις τῷ ὀφείλεται ἀπέναντι τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεών του.

Κατὰ τὴν ἰδικὴν μας γνώμην, ἣν συμμερίζονται, ὡς φρονοῦμεν, πάντες οἱ ἀπαθῶς καὶ πατριωτικῶς κρίνοντες περὶ τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως, ἡ αἰτία τῆς καχεξίας μας ὑπάρχει ἐν τῇ ἀντισυνταγματικῇ μας πορείᾳ ἣτις εἶναι τοιαύτη, διότι οὐδέποτε ἠτύχησαμεν νὰ ἔχωμεν καθαρὸν ὑπουργεῖον Συνταγματικόν, συμπαγές, ὑπεύθυνον καὶ ὑπὸ Προεδρείαν σχηματιζόμενον, ὅπως εἰς ὅλα τὰ Συνταγματικά Ἑθνη πράττουν καὶ ὅπως ὑπαγορεύει τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, ἀλλὰ πάντοτε, ἐσχηματίσθησαν ὑπουργεῖα κατακερματισμένα, ὡς τὸ σημερινόν συγκεῖμενον ἀπὸ πρόσωπα μὴ συμβιβαζόμενα μεταξὺ τῶν ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς των, ἄνευ ἀρχῶν πολιτικῶν, ἄνευ συμφωνίας περὶ τῆς πορείας των καὶ τὸ χεῖριστον, διότι καταρτίζεται ἐν ὑπουργείῳ καὶ μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ βίου του τοιοῦτους λαμβάνει μετασχηματισμούς ὥστε ἀποβαίνει ὅλως ἀλλοῖον.

Εἶναι δυστυχῶς ἀληθές, ὅτι ἐπὶ ὅλην τριακονταετίαν δὲν ἠτύχησαμεν νὰ ἔχωμεν οὐδὲ ἓνα ἐξοχὸν ἄνδρα, ἀλλ' εἰς τοῦτο πταίει πάλιν τὸ σύστημα ὅπερ ἀκολουθοῦμεν, διότι εἰς οὐδένα ἀφέθη ἐλεύθερον τὸ στάδιον νὰ δειχθῇ τοιοῦτος· ὅπως δὲ ὅμως δὲν ἀδικούμεν τὴν Πατρίδα παραδεχόμενοι ὅτι ἀπολύτως στερούμεθα ἀνδρῶν πατριωτικῶς ἐχόντων αἰσθήματα καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ πράξωσι τὸ καλὸν καὶ φρονοῦμεν, ὅτι εἰς τὴν καλλιτέραν θέλῃσιν ἡδυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν οὐχὶ βραδέως διακεκριμένους πολιτικούς, ἀν' οὗτοι ἐξόχους.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔθνος τοιαῦτα φρονὸν ἐμμένει εἰς τὰς πεποιθήσεις του καὶ ἐπιμένει εἰς τὸ σύστημα τῆς κατὰ παντὸς μὴ τοιοῦτου ὑπουργείου ἀντιπολιτευσέως του εἴτε κακὰ εἴτε καλὰ πράττοντος, ἔπρεπε ν' ἀλλάξωμεν πλέον τὴν τοιαύτην πορείαν καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ὁδὸν Συνταγματικωτέραν σχηματιζομένου ὑπουργείου ἀληθῶς Συνταγματικοῦ ἤτοι παρὰ Πρωθυπουργοῦ ὑπευθύνου καὶ ὑπουργῶν τῆς ἐκλογῆς του, ἐκ δὲ τῆς δοκιμασίας ταύτης θέλει προκύβει εἰς τὸ ἔθνος ἔσφαλεν ἢ μὴ εἰς τὰς πεποιθήσεις του.

Τούτου δὲ δοθέντος ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἀληθῶς ἐσμὲν ἄξιοι Συνταγματικῶν θεσμῶν ἢ ἀνεπίδεκτοι τοιοῦτων, ὅπως μᾶς συκοφαντοῦν, ὑπ' ὧν ἔχοντες τὴν πλημμελὴ ὁδὸν ἣν βαδίζομεν καὶ οὐχὶ τὴν ἀληθῶς Συνταγματικὴν ἣν ποτὲ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν.

Αὕτη εἶναι ἡ εὐχὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἔθνους, ἣτις τέλος πάντων εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ δοκιμασθῇ διὰ τὴν ἐπ' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ποθητὴν ὁμαλὴν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ νὰ δυνήθωμεν οὕτω νὰ κάμωμεν προκοπὴν, διότι ἀληθῶς κακῶς βαδίζομεν καθ' ὅλα ἅτινα εἰσὶν ἀλληλένδετα, ἤτοι καὶ κατὰ τὴν ὁμοφροσύνην, καὶ κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἀρχάς τοῦ Κράτους ὀφειλόμενον σέβας, καὶ κατὰ τὴν πορείαν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας

καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας ἡμῶν τὰς κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα.

Λαμπρὸς ὁ Νόμος τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἐξαίρετοι οἱ λοιποὶ ψηφίζόμενοι καὶ ὑποσχόμενοι Νόμοι· ὡραῖαι ὑποσχέσεις καὶ φράσεις ὡραιότεραι, ἀλλ' εἰς τί ταῦτα πάντα μᾶς ὠφελοῦν, ὅταν δὲν ὁμοφρονοῦμεν, ὅταν παρημελήσαμεν τὰ ἔργα μας καὶ κύριον ἔχομεν ἔργον τὴν πολιτικὴν, ὅταν ἀφήσαμεν νὰ μᾶς καταλάβῃ ἡ πενία, ἡ ἀργία ἢ διαφθορά καὶ ὅλα τὰ συγγενῆ τούτων κακὰ; ὅλα δὲ ταῦτα ἐνεκα τῆς ἐσφαλμένης πολιτικ. πορείας μας.

Καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι πρέπει νὰ συνέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι ὅλοι πάσχουμεν, ὅτι κακὰ ἐπίκεινται κατὰ τῶν κεφαλῶν ὅλων μας καὶ νὰ ἐξεύρωμεν τὴν κατάλληλον θεραπείαν πρὶν ἢ αὕτη καταντήσῃ ἀνέφυκτος. Εἶναι λυπηρὸν μετὰ τοσαύτας μεγάλας καὶ γλυκυτάτας ἐλπίδας καλλιτέρου μέλλοντος νὰ καταντήσωμεν τὸ παίγιον ἐκείνων οἵτινες ἄλλοτε ἐξετίμησαν τοὺς ἀγῶνας μας, μᾶς ἐπήνεσαν καὶ μᾶς συνεδράμουν· ἃς ἀφίσωμεν τὰς ἀφηρημένας ιδέας, τὰ μεγαλεπίβολα σχέδια καὶ ἃς σκεφθῶμεν συμφῶνως μὲ τὴν κατάστασιν μας καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν θέσιν ἣν κατέχομεν ἐν τῷ Κόσμῳ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων.

Ἐπειδὴ τὰ ἱστορικὰ ἔργα θεωροῦμεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην καὶ τῶν νῦν καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, τὴν δὲ παραποίησιν ἀνταρπετικὴν τῶν βάσεων καὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος, νομίζομεν, ὅτι ἠθέλομεν παραθεῖν ἐν τῶν ἱερῶν καθήκοντων ἡμῶν καὶ ἀμαρτήσῃ τὰ μέγιστα, εἰς ἡμετέρας πρὸς τὸν συμπολίτην ἡμῶν Κωνσταντῖνον Νικόδημον, ἐκδόντα ἄρτίως ἐν δυοὶ τόμοις ἐν ὑπόμνημα περὶ τῆς νήσου Ψαρῶν, ἕτερον περὶ κατασκευῆς πυρπολικῶν καὶ τὰ Ἀπομνημονεύματά του, ἐσιωπῶμεν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἱστορουμένων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ περὶ τῶν ὁ λόγος ὑπομνήματα αὐτοῦ εἶναι ἀτέχνως, ἐλλειπῶς, πρὸς ἡδονὴν καὶ συμφέρον, ὑπὸ φθόνου καὶ πάθους συντεταγμένα, νομίζομεν, ὅτι τὰ μὲν ἐξ ἀγνοίας ἡμαρτημένα, τὰ κακόζηλα, τὰ ἐλλειπῶς, ἀτέχνως καὶ ἀναξίως εἰρημένα, δύνανται εἰς τὴν τοῦ ὑπομνηματιστοῦ ἀνικανότητα καὶ ἀσθενῆ αὐτοῦ κρίσιν ἀποδιδόμενα, νὰ συγχωρηθῶσι· τὰ δὲ πρὸς χάριν καὶ συμφέρον, ἢ ὑπὸ φθόνου καὶ πάθους παραμορφωθέντα, εἶναι καὶ ἀσύγγνωστα καὶ ἀξιοποινά.

Τὴν ἀλήθειαν τῶν ἡμῶν εἰρημένων ἐπικυροῦσιν αὐτὰ τὰ ὑπομνήματα καθ' ὅλοκληρίαν· ἡμεῖς ἀκούμεθα ὀλίγα τινα μόνον ἐν εἰδῇ παραδείγματος ν' ἀναφέρωμεν ὡς τὰ ἐν σελ. 129 καὶ 137 τοῦ Α. τόμου περὶ Α. Μοναρχίδου εἰρημένα, συγκαταλεγμένου ὡς συμπληροῦσίου τοῦ Ν. Χ. Α. Κοτζιά καὶ Ι. Καλάρη, ὡς ὁ ἴδιος Νικόδημος τῆς τοῦτο παρατήρησιν ὡμολόγησεν εἰπὼν, ὅτι αὐτοὶ ἐγνώριζον ὅτι δὲν ἦτο συμπληροῦσι, ἀλλὰ τὸν συγκατέλεξα ἀπὸ φιλοφροσύνης! Τοιαῦτα ποιεῖ καὶ τὰ πρὸ τῆς ἐπανάστασεως καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν Ψαρῶν διαίρεσιν διηγούμενος.

Περὶ δὲ τῶν ἀξίων θαυμασμοῦ ἔργων κάμνων λόγον σμικρύνει ταῦτα ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, ὡς τὴν ὑπὸ Α. Παπανικολῆ ἐν Ερεσσῷ τοῦ δικτύου πυρπόλησιν (τόμ. Α. σελ. 124 κτλ. καὶ τόμ. Β'. Ἀπομν. σελ. 14, 15) τὴν ἐν Χίῳ, Τενέδῳ καὶ Σάμῳ ὑπὸ τοῦ Κ. Κανάρη (τόμ. Α. σελ. 214 καὶ 216), τὴν εἰς Σάμον ἐν ἔτει 1821 ἐκστρατείαν (τόμ. Α. σελ. 128 τόμ. Β'. σελ. 19 καὶ ἐφεξῆς), τὴν εἰς Πάτρας ἐν ἔτει 1822 (τόμ. Α. σελ. 140), τὴν εἰς Χίον τὸ 1822 (τόμ. Α. σελ. 159, 183), τὴν εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον (τόμ. Α. σελ. 212 τόμ. Β'. Ἀπομνημ.), ἃς μολὶς μνημονεύει, μάλιστα δὲ ὡς ἔργα μικροῦ λόγου ἄξια!

Τοὺς διασημοτέρους συμπολίτας ἡμῶν, Ν. Ἀποστόλην προσεγγόντας καὶ Ν. Χ. Α. Κοτζιά, τοὺς μεγάλους ὑπηρεσίας τῇ Πατρίδι ἀσυστόλως ἐναντίον πάντων τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ μαρτυριῶν ἡμῶν τῶν ἐπιζώντων

συκοφαντεῖ! (τόμ. Β'. σελ. 74 καὶ 101) διότι οὗτοι, ὡς ὁ Νικόδημος πολλάκις εἰς πολλοὺς εἶπεν αὐτῷ δὲν παρέσχον τὴν συνδρομὴν, ἣν τῷ Κ. Κανάρη ἔδωκαν! »

Τοὺς συναγωνιστάς του πυρπολιστάς ἐν πολλοῖς παραλείπει, ὡς τὸν Α. Παπανικολῆν ἐν Χίῳ καὶ ἄλλους ἀλλὰ τοὺς ἐπαξίως πολεμικὰ πλοῖα διεθυνάντας καὶ διαπρέψαντας, ὡς τὸν Α. Γιαννιτζίην, Γ. Σκανδάλην, Α. Γ. Αποστόλην, Γ. Διασάκη καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτῶν, μνημονεύων ἀντ' αὐτῶν τὰ πλοῖα! Τοὺς ἡρωϊκῶς ἐπὶ τῆς νήσου ἡμῶν Ψαρῶν πεσόντας δὲν ἀναφέρει, τὴν τῶν Ψαρῶν κατὰστροφὴν, τὸ τραγικώτατον καὶ ἐνδοξότατον τῶν ἔργων ἡρώδους καὶ ἀπαθῶς, ἵνα μὴ εἰπωμεν ἀπεχθῶς, διηγεῖται, τὸ καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα μοναδικὸν ἔργον τοῦ Α. Σταματᾶ καὶ τῶν ἐταίρων του, καὶ ἄλλα πλοιάρχων πολεμικῶν καὶ καταδρομικῶν πλοίων πολλὰ καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια!

Ἄλλους μὲν πάλιν ἐνδόξους συμπολίτας ἡμῶν νὰ καταβιάσῃ καὶ κηλιδῶσῃ, ἐαυτὸν δὲ ὑπερ πάντας νὰ ἀνυψῶσιν ἀγωνίζομενος (τόμ. Β'. σελ. 31, 41, 49, 53, 57, 58, 64, 68, 69, 71, 73, 77, 79, 80, 87 κτλ.) διαστρέφει ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, ὡς π. χ. ἐν μὲν τῇ κατὰ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν ἔτει 1823 γενομένην ναυμαχίᾳ ὑψοῖ ἐαυτὸν ὑπὲρ τὸν Κανάρην, τὸν σχόντα τὸ πρωτεῖον, ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν Γέροντα ἐν ἔτει 1824 ὑπὲρ τὸν Α. Παπανικολῆν, τὸν τὴν ὅλην Ἑλλάδα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προφανῶς σώσαντα.

Εἰς ταῦτα καὶ πλείστα ἄλλα, ἅπερ χάριν συντομίας παραλείπομεν, ληφθῶσιν ὑπ' ὧν, γεννᾶται ἡ ἰδέα ἐξ ἁπαντός, ὅτι κύριος σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἦτον ἡ τῶν τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἔργων ἐξιστόρησις, ἀλλὰ ἡ τῶν τοῦ Κ. Νικοδήμου ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, διὰ τὴν εἰς μὲν τὰ τῶν Ψαρῶν ἔργα ἀπεχθνητικὸς φαίνεται καὶ διὰ τοῦτο μολὶς μνημονεύει, τὰ δὲ ἐαυτοῦ ἐν ἐκτάσει διηγεῖται, τὴν γενεαλογίαν του, τὸν πρόπαππὸν του Κοκκωσὴν, τὴν περὶ τὸ τρώγειν ἱκανότητά του, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἀνάρμοστα! (τόμ. Α. σελ. 68.)

Ἐπειδὴ λοιπὸν, ὡς ἀπεδείχθη, ἄλλα μὲν ἔργα τῶν Ψαρῶν, τὰ εἰς αὐτὸν, μείζονα ποιεῖ, ἄλλα δὲ, τὰ εἰς ἄλλους ἀναφερόμενα, ἢ ὅλως ἀποσιωπᾷ, ἢ ἐλάττωνα ποιεῖ, ὡς αὐτὸς ἀπὸ φθόνου καὶ πάθους ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως διαστρέφει, ἀποδείκνυται, ὅτι τὰ ὑπομνήματα καὶ ἀπομνημονεύματά του, εἰς διατήρησιν τῆς μνήμης του εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς ἀποβλέποντα, εἶναι εἰς μέγιστον βαθμὸν μεροληπτικά, ἐπομένως καὶ ὅλως ἀληθείας ἄμοιρα.

Ἐπειδὴ οὕτε αὐτὸς οὕτε τὰ ἔργα του εἰς τὴν πρώτην ἢ δευτέραν τάξιν, ἀλλ' εἰς τούτων κατωτέραν ἀνήκουσι (1) δὲν ἦτο δυνατόν οἱ Ψαριανοὶ καὶ ἡ νεότης αὐτῶν ὡς ὁ ἴδιος ἀσυστόλως ἐν τῷ προλόγῳ ἱσχυρίζεται νὰ δώσωσιν αὐτῷ τὴν ψῆφόν των κατὰ τὰς ἐκλογάς· διότι τῶν προσόντων καὶ τῶν ἀρετῶν ὑστερημένος, δι' ὧν ἀγάπη, σεβασμὸς καὶ ὑπόληψις, ἐπομένως ἀληθῶς ἐπιρροὴ ἀποκτάται, δὲν ἠδύνατο νὰ χαίρῃ τὴν τῶν συμπολιτῶν του ἐμπιστοσύνην· τὸ ἐναντίον μάλιστα, ἡ εἰς τὰ τῶν Ψαριανῶν πράγματα ἀνάμειξίς του, καὶ τὸν δῆμον δυστυχῶς ἐβλάψε καὶ τὸν συνοικισμόν.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν τῶν συγγράφων του τὰ ἐλαττώματα, ἅπερ ἐνταῦθα ἐν συνόψει ἐξηλέγχθησαν, ἀποδεικνύονται αὐταὶ μεροληπτικαὶ καὶ ἐνεκα τούτου ἀληθείας ἄμοιροι· ὡς τοιαῦτα δὲ, ὑπὸ συμφέροντος, φθόνου, πάθους καὶ τῶν ὁμοίων ὑπαγορευθεῖσαι, ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι καὶ ὅλως ἀχρηστοὶ εἰς παγίωσιν τῆς δόξης καὶ τῶν ἡρωϊκῶν τῆς Πατρίδος ἡμῶν κατορθωμάτων.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν ἐξαίρεσις τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, τῶν ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος συγγράμματι καταχωρισθέν-

(1) Ὁ Κ. Νικόδημος, ὡς ὁ ἴδιος ἀναφέρει, καὶ ὁ πατήρ του ἦτο καταγωγῆς κατωτέρως καὶ τὰ ἔργα του δὲ ὅλως ἀσήμαντα· ἔλαβε δὲ βαθμὸν μέγαν ὑποναύαρχου, δὲ ἄλλοι καὶ πλοῖα προσεγγόντες, καὶ χρήματα δαπανήσαντες καὶ ἀριστεύσαντες δὲν ἔλαβον.

των, ταῦτα ὡς ψευδὴ καὶ ἀνάξια καὶ ἡμῶν καὶ τῆς Πα-
τρὶδος ἡμῶν καὶ ἀποδοκιμάζομεν καὶ ἀποκηρύττομεν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 3 Ἀυγούστου 1862.
Γ. Δαυανῆς — Ἀποστόλης Γ. Ἀποστόλης. — Γεώρ-
γιος Δ. Κουτζοδόττης — Ν. Αὐριάκης. — Ἰωάννης Χ.
Ἀλεξανδρῆς. — Νικόλης Γεωργίου Κουτζῆς. — Δ.
Καλάρης. — Γ. Μουτῆς. — Ἀλέξ. Δομεστίνης. — Θεό-
δορος Ἰω. Παπᾶ Μεχάλη. — Μιχὴς Δ. Φιλίππης. — Γ.
Α. Μανιάτης. — Δημήτριος Ἰω. Καλημέρης. — Γ. Δο-
μεστίνης. — Γεώργιος Α. Σαῆς. — Μ. Βουρέκας.

Κύρις Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων.

Πολὺ ἀνοικεῖως καὶ βαναύσως ἀπήντησεν ὁ Βου-
λευτὴς Ἰωάννης Κουτζῆς εἰς τὴν γενομένην πρὸς
αὐτὸν δῆλωσιν τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων Ψαρρίανων.

Κατεχώρησεν ἐν ἀπόσπασμα πρακτικῶν διὰ τὰ
δικαιολογηθῆναι ἄλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐννοεῖ τις οὐδὲν, καὶ
οὔτε βλέπει τί ἐξέθεσεν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτρο-
πὴν ἢ τί φρονεῖ. Ἐπρόδωκε ὅμως ἀκούοντως ὁ ὑπο-
κεκρυμμένος καὶ ἀξιοκατάκριτος σκοπὸς τῆς γνωμο-
δοτήσεώς του καὶ ἐνεργείας του ἐκ τῶν ὅσων ἐκτο-
ξεύει εἰς τὴν ἀπάντησίν του ταύτην ἢ μᾶλλον εἰς τὸν
λίβελλον του κατὰ τῆς ἐταιρείας.

Εὐτυχῶς οὔτε ἡ ἐταιρεία, οὔτε οἱ ὑπογράψαντες,
οὔτε ὁ Κύριος Α. Δομεστίνης μέλος τῆς διευθύνσεως,
δύνανται νὰ δίδωσιν οὐδεμίαν βρῦτητα εἰς τοὺς
λόγους τοῦ Ἰωάννου Κουτζῆ ὡς ἀπὸ τρόπιδος λαλούν-
τος περὶ πραγμάτων τῶν ὁποίων οὐδεμίαν γνῶσιν
ἔχει.

Ἀλλὰ τί νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ Βουλευτὴν μὴ ἀνα-
γνωρίζοντα τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν τοῦ νὰ κρίνωσι
τὰς πράξεις του. Ἀπὸ ἄνθρωπον διατρέφοντα τὴν
ἐννοίαν τῶν γραφομένων, καθότι ἐνῶ ἐλέγχῃ ὅτι ἡ ση-
μαία κυματίζει εἰς καλὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια οὗτος
σοφιστικῶς λέγει ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἴστα-
ται ὑπερφηφάνως ἄρα εἰς τὰ ἱστιοφόρα πλοῖα, τῶν
Ψαρρίανων, τῶν Ὑδραίων, Σπετζίωτων καὶ ἄλλων
ὑπάρχει ποταπῶς.

Ἀλλ', ὦ ἄνθρωπε, διὰ τὰ μὴ σὲ εἶπομεν Γεννάδα·
δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἱστιοφόρων ἀλλὰ περὶ καλῶν ἢ
κακῶν ἀτμοπλοίων· ἡ ὑπαρξὶς δὲ ἀτμοπλοίων ἑλ-
ληνικῶν εἶναι τιμὴ ὅλου τοῦ ἔθνους· καὶ οἱ Ψαρ-
ρίαναι δὲ Ὑδραῖοι καὶ Σπετζίωται ἤθελον λυπεῖ-
σθαι ἀπέριως νὰ βλέπωσι καὶ τὰ μικρότερα ἔθνη
νὰ ἔχωσι ἀτμόπλοια, τὴν δὲ Ἑλλάδα στερουμένην.
Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἡ φέρουσα τὸ σημεῖον τοῦ
Σταυροῦ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάρχη, κινεῖ τὴν καρδίαν
τοῦ Ἑλλήνου εἰς τὰ βαθύτερα σπλάγχνα ἐκτὸς ἐ-
κείνων οἵτινες ὅπως ὁ Κουτζῆς ἔχοντες πλαγίους καὶ
ὑποκεκρυμμένους σκοποὺς ἐπιφέρουσι κρίσεις καὶ κα-
τακρίσεις διακηρυττόμενοι ὅτι κατακαίονται ἀπὸ
τὸ κοινὸν καλὸν, ἐνῶ ἀληθῶς καὶ κατ' οὐσίαν πλη-
γώνουσιν αὐτὴν τὴν σημαίαν.

Ἐὰν ἐσέβετο τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ὁ Ι. Κο-
τζῆς, δὲν ἐλάλει οὕτως καὶ οὔτε ἔγραφεν ὅσα ἐν
τῇ Αὐγῇ κατεχώρησεν. Ἡδύνατο νὰ περιορισθῇ
ἐὰν εἶχε νοῦν καὶ σύνοσιν εἰς τὸ νὰ ἀναιρέσῃ τὰ γρα-
φόμενα εἴτε εἰς τὸ νὰ δείξῃ τὴν πλάνην (ἐὰν ἦτο
πλάνη) οὐχὶ ὅμως νὰ διακηρύττῃ ὅτι ἄνθρωποι οἵοι
εἶναι οἱ ὑπογράψαντες παρεσῶρθησαν ἀπὸ μηδαιά-
ματα ἄλλων ἐνῶ δὲν ἔχουσι οὐδεμίαν ἀνάγκην καὶ
νὰ καταφύγῃ εἰς βαναύσους προσβολὰς καὶ ὕβρεις
αἵτινες ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν λέγοντα.

Περὶ τὸν νομίζομεν νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐκτενέστερον
διότι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

Οἱ δηλώσαντες Ψαρρίαναι.

Ὁ Κ. Ἰω. Κουτζῆς, ὁ τῶν Νέων ψαρρῶν Βουλευ-
τῆς, ἐν τῇ Αὐγῇ ἐδημοσίευσεν ἀπάντησιν δι' ἧς κατα-
κρίνει τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι μας καταχωρηθεῖσαν
ἀποδοκιμασίαν τῶν συμπολιτῶν μας Ψαρρίανων διὰ
τὴν κατὰ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρείας ἐν τῇ Βουλῇ
καταφορὰν του. Πολὺ ἀπλοῖκός εἶναι ὁ Βουλευτὴς
Κουτζῆς, ὁ καὶ Δικηγόρος, πιστεύων, ὅτι διὰ τοῦ ἀ-
ποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς δύναται
νὰ μεταπέσῃ τὸ κοινὸν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισε
κατ' αὐτοῦ ἰδέαν τοῦ ὅτι ἡ ἐν τῇ Βουλῇ διαγωγή
του κατὰ τῆς Ἐταιρείας ἐξεπῆγασεν ἀπὸ τὴν ἐκπλή-
ρωσιν καθαροῦ καθήκοντος Βουλευτικοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ
ἀντεκδικήσεως ποταπῆς, ἀφορμὴν ἐχούσης ἰδιωτικὰ
αὐτοῦ κατὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρείας παράπονα
δι' ἀπορρίφθεισας ἀνυποστάτους καὶ τολμηρὰς αὐτοῦ
ἀπαιτήσεις. Οἱ ὑπογράψαντες τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ
ἐφημερίδι μας ἔγγραφο κατὰ τοῦ Κουτζῆ εἰσὶν
οἰκιστὰι τῶν Νέων Ψαρρῶν ἐξ ἐκείνων μάλιστα οἵ-
τινες, ἰδίᾳ δαπάνη, μετέβησαν οἱ πλείστοι ἐξ Ἐρ-

μουπόλεως, ὅπου διαμένωσιν ἕνεκα τοῦ ναυτικοῦ
ἐπαγγέλματος των, εἰς Νέα Ψαρρᾶ διὰ ν' ἀναδείξωσι
τὸν Κοτζιᾶν Βουλευτὴν τῶν Νέων Ψαρρῶν, ὅπου
αὐτὸς ἀληθῶς δὲν κατοικεῖ, διότι ἐν Χαλκίδι ὁμολο-
γούμενως εἶναι ἀποκαταστημένος· ἀντὶ δ' εὐγνωμο-
σύνης ἔχει τὴν τόλμην νὰ τοὺς ἐξυβρίξῃ μάλιστα ὁ
Κουτζῆς ἀποκαλῶν αὐτοὺς ἐτεροκίνητα ὄντα ἄλ-
λων, χωρὶς ἀκόμη νὰ συλλογισθῇ, ὅτι μετὰ τῶν
ὑπογραψάντων καὶ ἐξυβριζομένων ὑπάρχουν καὶ συγ-
γενεῖς του.

Οἱ ὑπογράψαντες τὸ κατακρινόμενον παρὰ τοῦ
Κουτζῆ ἔγγραφο ἐν πλείρῃ γνῶσει καὶ πεποιθήσει
ἐνήργησαν, διότι λεπτομερεῖς εἶχον πληροφορίας ἀ-
πάσης τῆς διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς του καὶ ὡς
μέλους τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὡς Βουλευ-
τοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἀτομικὰς ἐ-
νεργείας του ἀκόμη, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων πράξεων
του· ἂς φρονῇ λοιπὸν ἐν τῇ εὐπιστίᾳ του, ὅτι δὲν εἶ-
χεν γνῶσιν τῶν διατρεξάντων, ὡς λέγει·
οὐδὲ πονηρίᾳ οὔτε κακοβουλίᾳ καὶ δόλος κατὰ τὸν
Κουτζιᾶν ὑπηγόρευσαν τοὺς συμπολίτας καὶ συγγενεῖς
του νὰ ψέξωσι τὴν διαγωγὴν του, ἀλλ' εὐσυνείδητος
πεποίθησις καὶ καθαρὰ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, συ-
συνάμα δὲ καὶ ἀδερμονία ἐκπηγάζουσα ἐκ τοῦ καθή-
κοντος τὸ ὁποῖον ἔχουσιν νὰ ὑποστηρίξωσι πράξεις
ἐπωφελεῖς εἰς τοὺς Ψαρρίανους· ἀποκαλῶν δὲ τοὺς
ἀξιολύτους Ψαρρίανους τοὺς ὑπογράψαντας τὸ ἔγγρα-
φο, καθ' οὗ τὰ βέλη τοῦ Κουτζῆ ἐσφάφησαν, ἀνεδαῖς,
ἀφιλοτίμους ἰδιοτελεῖς καὶ ἐξευτελισμένους, δίδει τὸ
δικαίωμα εἰς τὸ κοινὸν τὸ γινώσκον τὴν κοινωνικὴν
αὐτῶν ἀξίαν, νὰ ἐκτιμῇσιν ἀποχρόντως τὴν ἠθικὴν
ἀνατροπὴν τοῦ Βουλευτοῦ καὶ Νομικοῦ Κουτζῆ.

Ἀλλ' ἀπαντῶν ὁ Κουτζῆς ὡς εἴρηται· πρὸς τί ἰ-
δίως τὰ βέλη αὐτοῦ στρέφει κατὰ τοῦ Βαρβαρέσου;—
Δὲν ἀγνοεῖ ὁ Κουτζῆς, ὅτι ἐκ τῆς φιλοπονίας του ὁ
Βαρβαρέσος πολὺ πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρείας
ἦτον ἀνεξάρτητος Διευθυντὴς τοῦ ἔργου ὅπερ ἐπαγ-
γέλλεται ζῶν ἀνεξαρτήτως καὶ συντρέχων μάλιστα
ἀναλόγως τῶν δυνάμεών του εἰς πᾶν καλόν, καθὼς
συνέτρεξεν ἐξ ἰδίας δαπάνης καὶ τὴν τοῦ Κουτζῆ
ὡς Βουλευτοῦ ἀνάδειξιν μεταβάς εἰς Ν. Ψαρρᾶ· ἂς
ὁμολογήσῃ δὲ ὁποῖαν εἶχεν ἄλλην αἰτίαν ὁ Βαρβα-
ρέσος νὰ μεταβῇ ἰδίᾳ δαπάνη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐ-
κλογῆς τοῦ Κ. Βουλευτοῦ· ἂν δὲ ὡς βιομήχανος
ὑπηρετεῖ τὴν Ἐταιρίαν, ὡς καὶ ἄλλοι ὁμότεχνοί του,
βεβαίως μόνῃ ἡ λογικὴ τοῦ Κ. Κουτζῆ δύναται νὰ
τὸν εὖρῃ κατακριτέον.

Ὁ Κ. Κουτζῆς ὥφειλε νὰ πράξῃ τι καλλίτερον ὡς
Βουλευτῆς τῶν Ναυτικῶν Ψαρρίανων πολλὰς ἐχόντων
ἀφορμὰς ν' ἀπαιτήσῃ διὰ φορὰ Κυβερνητικὰ μέτρα
τῆς ναυτιλίας κλπ. καὶ οὐχὶ τὴν ἐπὶ διαίτην Βου-
λευτικὴν του ἱκανότητα νὰ καιροφυλακτῇ νὰ δεί-
ξῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνδιαφέροντος τοὺς ἐν-
νολεῖς του καὶ κατ' αὐτοῦ μάλιστα ψηφισάμενος.

Ἐχομεν ἀφορμὰς νὰ ἐπανέλθωμεν ἀναλυτικώτε-
ροι καὶ ἂς μᾶς περιμένῃ ὁ Κουτζῆς.

Δεῖγμα τρανότατον, ὅτι ἤρχισε νὰ σχηματί-
ζῃται παρ' ἡμῖν φρόνημα πολιτικόν, καὶ ὅτι οἱ συμ-
πολίται ἡμῶν ἤρχισαν νὰ κατανοῶσι τοῦ Σόλωνος
τὸν μέγαν ἐκείνον λόγον, ὅτι τότε μόνον σώζονται
τὰ κράτη, ὅταν ἕκαστος πολίτης θεωρῇ ὡς ἰδίαν ἐ-
αυτοῦ προσβολὴν τὴν προσβολὴν τὴν κατ' ἄλλου πο-
λίτου καὶ ἐν γένει τῆς πολιτείας γενομένην, πρόκει-
ται σήμερον ἡ δῆλωσις τῶν ἐπισημοτάτων ἐν Σύρῳ
παρεπιδημούντων Ψαριανῶν κατὰ τοῦ συμπολίτου
καὶ Βουλευτοῦ τῶν Κ. Ἰωάννου Κουτζῆ διότι ὡμί-
λησε κατὰ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρείας, ὅτε συνε-
ζητεῖτο ἐν τῇ Βουλῇ τὸ περὶ αὐτῆς Νομοσχέδιον ἐ-
κεῖνο. Οἱ Ψαριανοὶ νομίζοντες καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι
Ἕλληνες ἅπαντες τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοϊκὴν καὶ
ὕλκω καὶ ἠθικῶς ὠφελιμωτάτην εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτῆς μέλ-
λοντι, δὲν ἐδίστασαν οὐδὲ στιγμὴν ν' ἀποκηρύξουν
ἐπισήμως τὸν βουλευτὴν των ὅστις εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ
εἴτε ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἠθέλησε νὰ συντελέσῃ καὶ
αὐτὸς κατὰ τοῦ Πανελληνίου τούτου καθιδρύματος,
τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν προσεπάθησε νὰ καταστρέψῃ τὸ
βάσκανον σύστημα, μετ' ἐλπίδων δὲ καὶ ὑπερφηφάνιας
βλέπει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀθηνᾶ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ σήμερον φθάσαντος ἐκ τῆς Εὐρώπης
Γαλλικοῦ μανθάνομεν, ὅτι τὰ Ἰταλικά ἐδυνώθη-
σαν καὶ ὅτι ὑπόκειται ῥῆξις καὶ μετὰ τῆς Σερβίας
καὶ τῆς Πύλγης.

— Κατὰ τὸν Ἐθνοφύλακα, ἡ Γαλλία καὶ Ῥωσ-
σία διεκήρυξαν, ὅτι αἱ διασκέψεις τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως θ' ἀποβῶσιν εἰς μάτην, καὶ ἐπομένως
ἂν ἡ Σερβία θελήσῃ ν' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῶν ἀπαι-
τήσεών της διὰ τῶν ὀπλῶν, μόνον ἠθικὴν συνδρο-
μὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν δύο τούτων
Δυνάμεων.

— Τὴν 2. τρέχοντος ἐπροχώρησεν ἐν τῇ Βου-
λῇ ἡ συζήτησις τοῦ τελευταίου κεφαλαίου τοῦ πε-
ρὶ Ἐθνοφυλακῆς Νομοσχεδίου καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐ-
πρόκειτο νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ Νομο-
σχεδίου.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνήλθε, κατὰ τὴν
Νομαρχικὴν ἀπόφασιν, τὸ Δημαιορειακὸν Συμβού-
λιον καὶ ἐξελέξατο, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Δαμαλά, οὗτινος
ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις, τρίτον ὑποψήφιον διὰ
τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου Ἐρμουπόλεως τὸν Κ. Ἀμ-
βρόσιον Θ. Ῥάλλην.

Καὶ οἱ τρεῖς ἐπομένως ὑποψήφιοι εἰσὶν ἐκ τῶν δια-
κεκριμένων συμπολιτῶν μας καὶ τὰς αὐτὰς προ-
σθεύουσιν ἀρχάς. Εἰς ὃν τινα ἐπομένως πέσῃ ὁ κλη-
ρος τοῦ Δημάρχου, ὁ τόπος μένει εὐχαριστημένος.

— Ὁ Κ. Ρενιέρης παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ
Πρέσβειος καὶ μένει ὡς Δικηγόρος καὶ καθηγητῆς
εἰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Κ. Ι. Σούτσος παρητήθη ἐκ τῆς
διευθύνσεως τοῦ γραφείου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.

— Τὸ ἐν Ἀθῆναις Στρατοδικεῖον δικάσαν ἐκῆ-
ρυξεν τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Π. Λεουτράκον, ἀθῶον τῆς
κατ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Χρυσοβέργη γε-
νομένης κατηγορίας.

— Ὅσοι ἐξ Ἑλλάδος μεταβαίνουν εἰς τὴν
Τουρκίαν, χωρὶς νὰ φέρωσιν ἐπιθεωρημένα παρὰ τῶν
Ὀθωμ. Προξενικῶν Ἀρχῶν τὰ διαβατήριά των, δὲν
θελοῦν γίνεσθαι δεκτοί· ταῦτα ἐγνωστοποιήθησαν
ἐπισήμως.

— Ὁ Συντάκτης τοῦ πρώην Βρετανικοῦ Ἀστέ-
ρος ἐπροκήρυξεν, ὅτι ἀπὸ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον
ἐκδίδει τὸ περιοδικόν του ὑπὸ τὸν τίτλον Βρετα-
νικὸς Φωστήρ.

— Κατὰ τὴν Φωνὴν τοῦ Λαοῦ (ἐφμ. Λα-
μίας) ἡ συμμορία τοῦ ἀρχιληστοῦ Εὐστρα ἀπεποιήθη
ὀριστικῶς νὰ προσέλθῃ καὶ ποιήσῃ χρῆσιν τῆς ἀμνη-
στείας.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀπεβίωσεν καὶ
μετὰ τὴν γενομένην νεκροψίαν ἐτάφη ἡ ἀγαθὴ σύ-
ζυγος τοῦ Καθηγητοῦ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Β. Γυμνα-
σίῳ Κ. Κουτζοῦδῃ· ἡ κηδεὶα της ἔθεσεν εἰς κίνησιν
τὴν Πόλιν ἅπασαν, διότι παρηκολούθη αὐτὴν ὁ σύ-
ζυγός της συνοδευόμενος ὑπὸ λογχοφόρων χωροφυ-
λάκων ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην
νὰ σχηματίσῃ τὴν ἰδέαν, ἐκ διαφόρων διαδοθέντων,
ὅτι παραίτιος τοῦ θανάτου της εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος
σύζυγός της καὶ συναίτιος ἡ ἀδελφὴ τῆς θανούσης,
διδάσκαλος εἰς ἐν τῶν Δημοτικῶν μας Σχολείων οὐ-
δεμίαν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἐξηγήσιν τῶν φρικωδῶν
γεγονότων, ὅπως ἡ φήμη τὰ παριστᾷ, ἀφίνοντες εἰς
τὴν δικαιοσύνην πρῶτον ν' ἀποφασίσῃ ἀφοῦ καὶ τοὺς
ὑποτιθεμένους ἐνόχους ἔχει εἰς χεῖράς της καὶ αὐστη-
ρὰς ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις· ἡ ἀγαθότης τῆς θανούσης καὶ
ἡ αἰτία τοῦ θανάτου της, ὅπως λέγεται, ἐνεποίησαν
φρίκην καὶ διήγειραν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν· ἡ
ἀποβιώσασα ἄφρησε δυστυχῶς καὶ ἀνήλικα τέκνα.

— Κατὰ διαταγὴν τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως
οἱ λιμένες τοῦ Νικολαῖφ καὶ τῆς Χερσῶνος ἠνοίχθη-
σαν εἰς τὰ ἄλλαδὰ πλοῖα, τὰ δὲ Τελωνεῖα τῶν
ῤηθέντων δύο λιμένων ἤρξαντο τῶν ἐργασιῶν των
ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου τ. ε. (Ἀλήθεια.)

— Ἡ Ἀστυνομία τῆς πόλεως μας, ἕνεκα τῆς
ὕψωσεως τῶν σιτηρῶν ἠῤῥησε κατ' ἐν λεπτὸν δι' ἐ-
κάστην ὁκάν τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου τῆς ἀγορᾶς προ-
βλέπεται δὲ πλείοτέρα αἰτήσεις κατόπιν· ὑψώθησαν
συγχρόνως αἱ τιμαὶ τοῦ ἐλαίου ἕνεκα τῆς κακῆς ἐ-
φτερινῆς ἐσοδείας τῶν πλείστων ἐλεοφόρων μερῶν.

— Ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου μας Κ.
Παπαλεξόπουλος φθάσας ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν
Τετάρτην ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντά του. Ἐ-
πίσης καὶ ὁ Πρωτοδίκης Κ. Μάτσης εἰς ὃν ἀνετέ-
θησαν τὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ καθήκοντα.

— Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνο-
μεν, ὅτι αἱ διὰ τινων ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας
διαδιδόμεναι συνεχῶς εἰδήσεις τοῦ ὅτι ἐν τῇ Πρω-
τεύουσῃ καὶ ἄλλα τοῦ Κράτους μέρη γίνονται συγ-
κεντρώσεις στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ πολεμοφο-
δίῳ, φέρουν εἰς δισταγμοὺς τὴν ἐμπορικὴν μας κοι-
νωνίαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου καὶ κατὰ συ-
νέπειαν ἡ δημοσία πίστις κλονίζεται ἐπιφέρουσα ζη-

Ἡ Κυβέρνησις, φρονούμεν, ὅτι καθήκον ἔχει διαψεύδει τὰς τοιαύτας εἰδήσεις, ἀν ἀληθῶς ψευδὲς εἰσὶν ἢ τουλάχιστον νὰ διδῇ κάποιον λόγον τῆς αὐτῆς διαγωγῆς τῆς πρὸς καθυσχύσιν τῶν πνευμάτων καὶ ἰδίως χάριν τοῦ ἐμπορίου. Πᾶς τις ἐννοεῖ, ὅτι τοῦ ἐμπορίου ἡ ζωὴ ἐξήρηται κατὰ μέγαν μέρος ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ δύναται κρίνῃ, ἐὰν ἔχωμεν δικαίον εἰς ὅσα λέγομεν.

— Μολονότι τὸ ἐμπορικὸν τῆς Ἑλλάδος ναυτικὸν ἐν εὐρίσκειται εἰς ἀνθηρὰν κίνησιν, μολαταῦτα τὸ ναυπηγεῖον τῆς Νήσου μας, δὲν ἔχει μὲν πολλὰ πλοῖα, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἔχει τόσα ὅσα ἀρκοῦν διὰ νὰ ὀδῶσι τοῦλάχιστον τροφὴν εἰς τοὺς μόνον καὶ κύριον ἐπὶ πλοῖα ἔχοντας τὴν ναυπήγησιν πλοίων. Ἐσχάτως καθηλκύθησαν καὶ ἀπέπλευσαν εἰς Κωνσταντινούπολιν τέσσαρα ὠρεὰ φορτηγὰ τοῦ Δουνάδεως πλοῖα (Σελέπια) δι' ὧν γίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν σιτηρῶν (λίμποι) μεταξὺ δὲ τῶν κατασκευαζομένων ἐκ σκληρῶν ξύλων καὶ λίαν ὠρεὰ καὶ μεγάλα, ἀνήκοντα εἰς συμπολίτας μας.

— Καὶ τὸ Τελωνεῖον μας, τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐργασίαν, κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ζωηρὰν εἶχεν κίνησιν ἐνεκα τῆς ἰκανῆς εἰσαγωγῆς δερμάτων ἀκατεργάστων καὶ ζαχαρέων.

— Ὁ φιλόπονος συμπολίτης μας, Διδάκαλος Κ. Κουμτζέλης ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως συλλογὴν διαφορῶν τερπνῶν καὶ ἠθικῶν διηγημάτων τὸ πονημάτων τοῦτο συνιστῶμεν ὡς παρεκτικὸν διαφορῶν κοινωνικῶν γνώσεων καὶ ἠθικῶν παραδειγμάτων, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν νεολαίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα μὴ καταγινόμενα μάλιστα τακτικῶς εἰς διαφοροὺς ἀναγνώσεις.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν 3|15. Αὐγούστου ἐπανηγυρίσθη κατὰ τὸ σῆμα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος Ναπολέοντος ἐν τῷ κατὰ τὴν ἄνω Πόλει Μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ ἰδίῳ προστατευομένῳ ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ φέρων τὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους τούτου. Κατὰ τὴν τελετὴν παρήσαν αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑρμοπόλεως καὶ Σύρου καὶ Προξενικὸν σῶμα. Τὰ ἐν τῷ λιμένι Ἀτμόπλοια τῆς ἑλλην. Ἀποπλοίας καὶ πλοῖα ἐσημασιοτολίσθησαν χάριν τῆς ἐορτῆς.

— Τὰ κατὰ τὴν ἐδόμαρδα ταύτην φθάσαντα εἰς τὴν Τουρκίαν φύλλα τῶν ἐφημερίδων Κλειοῦς καὶ ἡμέρας κατεσχέθησαν, ἐνεκα βεβαίως τῶν Μαυροβουνιωτικῶν εἰδήσεων τὰς ὁποίας περιεῖχον, μὴ συμφωνούσας μετὰ τῶν ἐπισήμως δημοσιευομένων παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης.

— Ὁ ἀξιότιμος Κ. Ρενιέρης προσελήφθη ὡς τρίτος ὑποδιοικητῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

— Ὁ τῆς Βοιωτίας Μοίραρχος Δαλωνᾶς μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

— Ὁ Κ. Γαληνὸς δὲν ἔρχεται ἐνταῦθα ὡς Εἰσαγγελεὺς ἀλλὰ μένει εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι θέσιν τοῦ ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ Κ. Δημητριάδης ἐνταῦθα· ὁ Μουτζουρίδης δὲ μετετέθη ἐκ Χαλκίδος εἰς Λαμίαν. Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος κατεσχέθη εἰς Ἀθήνας.

— Ἐν Ὁδησσῷ ἐσυστήθη, ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως, Ἑλληνικὴ Ἑταιρία σκοπὸν ἔχουσα τοὺς συντρέχειν τοὺς ἐν τῇ Πόλει ἐκείνῃ πτωχοὺς Ἑλληνας.

— Ὁ συμπολίτης μας Κ. Ἰω. Μ. Ἀσλάνης ἱατρὸς καὶ Καθηγητῆς τῆς φυσικῆς εἰς τὴν ἐνταῦθα Γαλλικὴν Σχολὴν τῶν ἀδελφῶν (Freres) ἀπήγγειλε, κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων, γενομένην τῇ 22. Ἰουλίου ε. ε. λόγον κατὰλληλον πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν (δημοσιευθέντος ἐν φυλλάδιῳ) διὰ τὴν φιλολογικὴν του ἀξίαν.

— Βεβαίως εἰς τὴν ἀποστολὴν ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τὴν Βαλτικὴν ἦν πρώτη ἡ Ὀμόνοια ἐκονοποιήσας ἐνταῦθα, εἰς τὰς τελευταίας εἰδήσεις τοῦ προλαβόντος φύλλου. Σκοπὸς δὲ τῆς ἀποστολῆς ταύτης λέγεται ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἐπιτήρησις ναυτικῶν τινῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Ρωσσίας. — Πιπτεύεται ὅτι ὁ Γαριβάλδης διεκέρχεν ὡς πιθανὴν ἀπόδοσιν τινὰ εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος, ὅπως ἐφελέκη ἐκεῖσε αἱ τινὰ εἰς τὸ ἐναντίον του, ἐνφ' κυρίως ἄλλα εἰς τὰς σχέδαια του. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐχὶ μόνον παρὰ τὰς παράλιας τοῦ Παπικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἀδριατικοῦ πνύχους παραφυλάσσει πλοῖα τῶν δυνάμεων, ἔτοιμα νὰ κωλύσωσι πᾶσαν ἀποπειρὰν τοῦ ἀντιπάλου ἐπὶ τῇ ἀποδόσει Γαριβαλδινῶν. Καὶ αὕτη δὲ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀντιπάλου ἐπὶ τῇ ἀποδόσει φέρει, ὅτι ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Συκελίας μέλλει νὰ ἀποβῇ εἰς Ἰσπανίαν, ὅπως καταστρέψῃ καὶ τὸν ἐκεῖ θρόνον τῶν Βουρβόνων, ὥστε καὶ διέταξε πλοῖόν τι νὰ παραφυλάσῃ.

— Τὸ Σάββατον κατέπλευσεν ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν τὸ Αἰγυπτιακὸν ἀτμόπλοιο Ζαφιερί, φέρον τὴν Α. Ε. τὸν

Χουσεῖν-Πασσᾶν μετὰ πολλῆς συνοδείας ἐξ Ἀλεξανδρείας. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἦλθεν ἐνταῦθα ἐν ἀναμένῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἰ. Σαῖτ-Πασσᾶ.

— Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν γνωστοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἀποπερατωθῶσιν τῶν εργασιῶν τῆς καταθέσεως τοῦ ὑποβρυχίου καλω, ἡ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως, Καλλιπόλεως, Χίου καὶ Σμύρνης τηλεγραφικὴ συγκοινωνία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοῦδε.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος κηδεύσας ν' ἀπονεύμῃ τὸ παρὰ τὸν τοῦ Μεδζιτέ τριτὴς τάξεως καὶ ἐπιχορήγησιν 100,000 γροσιῶν τῷ Κ. Σεραῖζ Βαλιάν, ἐκθίσαντι ἐν Λονδίῳ ἀτμοκίνητον μηχανὴν μεθόδου ὅπως νέας καὶ ἀξιοσημειώτου.

— Χθὲς ἐγένοντο ἐν Βαθυρρύακι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Α. Ὑ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ Μεχμέτ-Ἀλὶ-Πασσᾶ, παρόντων τῶν ὑπουργῶν καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ὑ. Πύλης, τῶν πρέσβων τῶν ξένων Ἀσπασμένων, καὶ πληθους ἀπειρῶν ἐκ τῆς τῶν προαστείων τοῦ Βουπόρου καὶ τῆς πρωτευούσης ὁ προαγγελλεὶς συναγωνισμὸς μεταξὺ ἀκατιῶν καὶ λέμβων. Συγχρόνως δὲ διὰ γραμματίων ἰδιαιτέρων τῆς Α. Ὑ. ὑψηλότητος προσεκλήθησαν περὶ τοὺς 600 ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου τῆς πόλεως μας ἵνα διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σουδαβέρ» μεταβῶσι καὶ παρασταθῶσιν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συναγωνισμοῦ τούτου καὶ τὰ καθέκαστα θέλουσιν ἀναφέρει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

— Ὁ Γεν. Διοικητὴς τῶν Ὁθωμανικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους Ἐξ. Ἀχμέτ-Ἀτά-Βεης ποδὶ ἀποφυγὴν κινδύνων τῶν ναυτιλλομένων διέταξεν ἵνα ἐνώπιον τοῦ λιμένος τῆς νήσου Ῥόδου ἰδρυθῇ στήλη τις ἐκ γρανίτου ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῷ σκοπέλου.

— Ἡ στολὴ τοῦ ἱππικοῦ τῆς Ἀυτοκρατορικῆς φρουρᾶς πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ. Τὸ α' καὶ γ' σύνταγμα θέλουσι φέρει ἐρυθρὰν περισκελίδα καὶ περικεφαλαίαν παρεμφερῆ τῇ τῶν θωρακοφόρων. Τὸ δ' α' καὶ δ' σύνταγμα θέλουσι φέρει τὴν στολὴν τῶν οὐστάρων.

— Κατ' ἀνταπόκρισιν τινὰ ἐξ Ὁδησσῶ πρὸς τὴν «Ἀνατολικὴν Κήρυκα» ἐν τῇ Ῥωσικῇ Βασσαρκείᾳ στρατεύματα συγκεντρύνονται, καὶ πολλὰ συντάγματα τελευταίως εἶχον φθάσει ἐκεῖσε.

— Ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Ἀνατολικὴ Κήρυξ».

«Μετὰ τὴν εἰς Ῥώμην ἀναχώρησιν τοῦ Σεβασμ. Χασούν ὑπάρχει γνώμη ὅτι ὁ Κ. Βορέ, ἀρχηγὸς τῶν Λαζαριστῶν, ἐξήτησεν οὐχὶ μόνον συμβουλήν ἀλλὰ καὶ διευθυντὴν διὰ τὴν εἰς τὸν καθολικισμὸν εἰσαγωγὴν τῶν Βουλγάρων. Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἡ Προπαγάνδα ἐπεμψεν ἐνταῦθα τὸν ἀββὰ Καγισσιέβιτς ἐκ τοῦ ἰησουϊτικοῦ τάγματος τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀπολυτρώσεως. » Λέγεται δὲ ὅτι μέγα χρηματικὸν ποσὸν συνηθροίσθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ Μεγάλῳ Δουκάτῳ τοῦ Πόζεν καὶ ἀλλαχόσε διὰ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην ἀπεχίρουν, καὶ «διεύθυνσις» μάλιστα ὁργανίζεται ἤδη πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ χρηματικοῦ ποσοῦ. »

— Εἰς τὸν Γαλλικὸν «Μηνύτορα» γράφουσιν ἐκ Λονδίνου τ' ἀκόλουθον.

«Ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων ὑπὸ τῆς τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας ἀπευθυνθεῖσα πρόκλησις εὐθυβολίας ἐλύθη εἰς Βίνδλεδον. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μεγάλων πολιτικῶν τῆς Μ. Βρετανίας σωματίων ἦσαν 11 ἐξ ἐκάστου μέρους· οἱ σκοποὶ ἐτέθησαν εἰς ἀπόστασιν 200 καὶ 500 μέτρων. Οἱ Λόρδοι ἐκέρδισαν τὸ βραβεῖον τοῦ συναγωνισμοῦ ὑπερετέθησαν κατὰ 62 βολὰς. Ἐκ τῶν γεροντιστῶν ὁ Λόρδος Γουλιέλμος Γλὶφ ἔσχε τὴν πρώτην θέσιν· ἐκ τῆς Βουλῆς δὲ τῶν Κοινοτήτων ὁ Λόρδος Βούρνης νεώτερος υἱὸς τοῦ κόμητος Ἀρδεμμάλης, ἀνεδείχθη ὁ ἐπιτελειότερος σκοπευτής. »

«Ὁ συναγωνισμὸς ἔλαβε χώραν ἐν βαλκονίῳ τῆς βροχῆς, ὅπου ἐξυψεῖ περισσώτερον τὴν ἀξίαν τῶν Λόρδων· πάντες εἶχον προηγουμένως φροντίσει νὰ λάβωσι μετ' ἐαυτῶν ἐπενδύτας ὅπως προφυλαχθῶσιν ἐκ τῆς τρικυμίας, καὶ ἡκολούθουντο ὑπὸ ὑψηλῶν ὅπως πληρῶσι καὶ καθαρίζωσι τὰ ὅπλα των· οἱ ἥττον ἀριστοκράται ὅμως ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβωσι τὰς προφυλάξεις ταύτας. »

— Μετὰ μεγίστης ἡμῶν πνευματικῆς χαρᾶς σπεύδοντες νὰ ἀναγγείλωμεν τὴν πανευφρόσυνον εἰδήσιν περὶ τῆς ἐκ τῆς οὐνίας εἰς τὴν πατρίαν ὀρθοδόξου ἐπιστροφῆς τινῶν ἀποπλανηθέντων, διὰ τῆς βραδύουρας ἀτόμων ἐπιμέμπτου διαγωγῆς, ἐν τῷ μικρῷ Τυρνόβῳ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδριανουπόλεως, τῇ ἀκονῇ προημίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει καὶ ἀποστολικῷ ὄντως ζήλῳ τῶν ἀποσταλάντων ἐπιτήδεον ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Πανιερ. Μητρ. Πρεσβυτέρου Κ. Ἀνθίμου καὶ τοῦ συνεκδήμου αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Παχωμίου, καὶ τὴν διὰ τῆς ἀμερολύπτου δικαιοσύνης τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἀνδριανουπόλεως Ὑψηλοτάτου Μεχμέτ-Πασσᾶ ὡς ἰστὸν ἀράχνης διάλυσιν τῶν κατ' αὐτῶν σκευωρηθειῶν ὑπὸ τῶν ἐναντίων σκοποφαντῶν, ὅτι δὴθεν βίβ' ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ὀρθοδόξου τοὺς ἀποπλανηθέντας· ἰδοὺ δὲ καὶ τί γράφουσιν οἱ προδιαλασθέντες Ἀπόστολοι πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν περὶ τῆς ἐπανόδοις ἱερομονάχου τινὸς Παρθενίου. «Παρθενίος τις ἱερομόναχος, λέγουσιν, ὅστις ἀσπασάμενος πρὸ ἐνὸς περιπότου ἐτους τὸν καθολικισμὸν, καὶ σταλὴς παρὰ τῶν κατοίκων ἵνα ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἀποβλήθοντας καθολικοὺς ἱερεῖς, ἀντὶ νὰ σκηνηύσῃ διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ

ὀρθοδόξου πληρώματος, τοὺναντίον ἐπινεύσει τῆς θείας Πρόνοιας αὐτὸς ἐσαγηνεῦθη ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ὀρθοδόξου ἀληθείας, ὡς ἄλλος Παῦλος. Καὶ ἤδη ὁ Παρθενίος οὗτος, ἀφ' οὗ ἔδωκε τὸν λίβελλον τῆς πίστεως καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τὸ χρίσμα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνφ' ὑπεροχῇ τῆς ζήλωτος τῆς διαδόσεως τοῦ καθολικισμοῦ, ἤδη ἐγένετο συνεργάτης ἡμῶν. Δόξα τῷ Θεῷ. »

— Ἐκ Μικροῦ Τυρνόβου τῆς Ἀνδριανουπόλεως γράφουσιν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς 10 ἐνεστώτος ὅτι ἡ κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐνασκήψασα ἐπιδημία τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἐξέλειψεν ἤδη, καὶ μόνον τινὰ ὀλίγιστα ἀσθενήματα μέλη ἐμμένουσιν ἐν τῇ ἀπάτῃ αὐτῶν, ἀφ' οὗ τσαῦτα μετεχειρίσθησαν μέσα τὰ μέλη τῆς Δυτικῆς Προπαγάνδας καὶ τσαῦτας σκευωρίας καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς κρατοῦσιν. Εὐτυχῶς ὅμως ἀπέναντι τῆς συνέσεως αὐτῶν οὐδὲν ἐπέτυχον καὶ οὕτως οἱ προσηλυτομανεῖς ἐκεῖνοι κατησχύνθησαν ἄρδην. Ἐξ ὧν δ' ἀποδεικνύεται ὅτι πρὸς τὴν ἐξαπάτησιν ταύτην οὐδὲν ἄλλο συνετέλεσεν ἢ τὰ ἰδιαιτέρως ἀτομικὰ πάθη καὶ ἡ σπουδαρχία τῶν λεγομένων χωρίων τινῶν.

— Τὴν Τετάρτην κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ ἀτμοκίνητος ἀγγλικὴ φρεγάτα Magicienne, διοικουμένη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Λεβινγιγεν, συγγενοῦς τῆς Μ. Βασιλίσσης Βικτωρίας. Ἡ Α. Ὑ. ἐπεσκέφθη σήμερον τὴν Α. Ε. τὸν γενικὸν διοικητὴν Σμύρνης Μεχμέτ Ρεσσὶτ Πασσᾶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἔμποροι τε καὶ πλοίαρχοι κατ' οἱ Ἑρμοπόλεως, πληροφορηθέντες ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν Κύριος Ἰωσήφ Ἡσαΐας δικηγόρος μετέβη εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν χρεοῦσαν θέσιν τοῦ Προξένου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, γνωρίζοντες ὅτι εἶναι κάτοχος τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ναυτικοῦ δικαίου καὶ πολὺπειρος περὶ τὴν ἐμπορίαν, καὶ θεωροῦντες αὐτὸν ἐκ τῶν καταλληλοτέρων νὰ καθεύξωσι τὴν ῥηθείσαν θέσιν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου, ἰδίως δὲ τοῦ ἡμετέρου, καθόσον πιποίθαμεν, ὅτι ὡς συμπολίτης ἡμῶν ὁ Κύριος Ἡσαΐας θέλει διεξαγάγῃ μετὰ πάσης ταχύτητος τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποθέσεις ἡμῶν, ἐκφράζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὰς μας ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας του καὶ ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Ἑρμοπόλει τὴν 21 Ἰουλίου 1862.

Γρ. Παΐκος.—Ἀθ. Λαδόπουλος.—Ἡλ. Κεχαγιάς.—Ν. Γιαγτζής.—Ἐμμ. Χ. Ἀδάμ.—Ἐμμανουὴλ Α. Κριαράς.—Δ. Μάνιαρης.—Α. Ν. Μαρκαντωνάκης.—Κ. Κάζηρας.—Γεώργιος Βουτζίνας.—Ἀχ. Ν. Μεταξάς.—Λεων. Βάτης.—Γιαν. Γούναρης.—Νικολ. Κοβίδης.—Ἰω. Κοσμάς.—Ἰωάν. Καγκάδης.—Ἀλέξ. Δομεστίνης.—Κούμανης καὶ Μπούκουρας.—Ἀδελ. Κλέβερ.—Π. Γεραλόπουλος.—Εὐστ. Ἰωάννου.—Στέφ. Κάππαρης.—Γ. Ι. Ψύχας.—Ν. Καλδοκορέσης.—Ἰω. Μ. Φραντζέζης.—Ἀθ. Βουτζίνας.—Ἀλέξ. Ξηραδάκης.—Π. Κανισκίρης.—Ἐμμ. Εὐστρατίου.—Ἰωάννης Κοκκάλης.—Ἀπόστ. Μόμπολας.—Θ. Ἰωαννίδης.—Φ. Ταιρικλιάνος.—Ἀμθρ. Θ. Ράλλης.—Γ. Δομεστίνης.—Δ. Βαλεντῆς.—Δ. Κορέσης.—Δημ. Λέστος.—Γεώρ. Λέστος.—Γ. Γιαννιόγλου.—Π. Ψύχας.—Ἀλ. Μαυροκορδάτος.—Δημ. Δάρας.—Μιχ. Βεζέρης.—Ν. Γ. Σειλᾶς.—Δ. Καλάρης.—Π. Κ. Κουμτζέλης.—Ἰωάν. Ἀγκᾶς.—Δημ. Βαριαδάκης.—Ἀπόστ. Γ. Ἀποστόλου.—Ν. Βαρθαρέσος.—Ἐμμ. Μυτάρης.—Κ. Δ. Κυπαρίσσης.—Ἰωάν. Α. Κεφάλας.—Ἰωάν. Χ. Ἀλεξανδρῆς.—Μ. Κ. Δημόπουλος.—Ἀρισ. Γ. Χειλᾶς.—Ἰω. Α. Τάιρος.—Παντελ. Νικολάκης.—Δημ. Ν. Παπανικολῆς.—Ἰωάν. Χ. Κυριάκος.—Ἰωάν. Α. Ἀποστόλης.—Νικολ. Α. Λαγός.—Γεώρ. Θεολόγης.—Στέρ. Κοντός.—Ἀριστ. Ἰαμυρλής.—Ἰω. Φραντζέζης.—Θ. Παπαδάκης.—Δ. Παπακωνσταντινέπουλος.—Θ. Καλομενόπουλος.—Ἰωάν. Π. Ράλλης.—Ν. Π. Γιασιμουλάδης.—Ν. Γιαννόπουλος.—Ἰάκωβος Κουντουμάς.—Θ. Πούρπουρας.—Σταμ. Κ. Πρώτος.—Γρ. Κατζούφρης.—Δ. Κατζούφρης.—Ν. Κ. Πετρόπουλος.—Μ. Ζένιος.—Ἀ. Μαρινάκης.—Στέφ. Θεολόγης.—Γεώρ. Σφυρῆς.—Κ. Μαριδάκης.—Δ. Στεργίου.—Ἀγγελος Γρέζος.—Π. Σεβαστόπουλος.—Γ. Καλουτάς.—Θ. Γ. Καραγιαννάκης.—Ζ. Α. Τζεβλένης.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω 89 ὑπογραφῶν ἐμπόρων τε καὶ πλοιάρχων.

Ἐν Ἑρμοπόλει τὴν 30 Ἰουλίου 1862.

Ὁ Δημαρχὸν
Α. Ν. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Σ. Σ. Καὶ προηγουμένως εἶπομεν τὰ δεόντα περὶ τοῦ συμπολίτου μας Κ. Ἡσαίου ὡς καταλλήλου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προξένου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ αὐτὸς ἐπαναλαμβάνοντες τὴν σύστασιν μας ἐπιδεικνύμενοι τὰς ἀνω γνωστοποιούμενα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τροπήν λίαν επικίνδυνον ἔλαβον κατ' αὐτὰς τῆς Ἰταλίας τὰ πράγματα, ἔνεκεν τῆς φανεράς ἤδη διχονοίας τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ στρατηγικοῦ Γαριβάλδου. Ὁ δημοτικὸς ἀρχηγὸς τῶν ἐθελοντῶν, ἐκπροσωπῶν τὰς ἀνυπομνήσεις τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους, ἔβριψεν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος τοῦ τὸ σύνθημα Ῥώμη ἢ θάνατος, ὅπερ, ὡς πετυρακτωμένη σφαῖρα, ἀπελὶ νὰ διαδώσῃ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τὴν φλόγα ἀπὸ τῶν Ἀλπεων μέχρι τοῦ Αἰλυσίου. Θέλουσι μὲν τὴν Ῥώμην καὶ οἱ προεστώμενοι τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως θέλει καὶ αὐτὴν ὁ Γαριβάλδης, ἐπὶ ταύτῃ ὅμως τῇ διαφορᾷ, ὅτι ἐκεῖνοι τροτικῶς τὰ εἰρηνικὰ μέτρα, ἐν ᾧ ἀπαιτεῖ οὗτος τὰ ἐκδρακτικά. Ἀμφότεροι συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ δυσχερατοῦσιν ὡς πρὸς τὰ μέσα. Ὁ Γαριβάλδης νομίζει ὅτι οἱ ἰταλοὶ δύνανται ν' ἀπολαύσωσι τῆς Ῥώμης, κηρύττοντες ἀμείωσιν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐν ᾧ ὁ Ρατάτσης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ἀποδοκιμάζοντες ἐντόνως τοῦ Γαριβάλδου τὰς κινδυνώδεις ὑπαγορεύσεις, πρεσβεύουσιν ἀπ' ἐναντίας ὅτι δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ ποθομένου διὰ πλαγίας καὶ ἀναιμῆτος οὐδοῦ, οὐδόλως διακυβεύοντες τὰ μέχρι τοῦ νῦν τετελεσμένα.

Ὁ Γαριβάλδης ὅμως, παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν δημοκρατικῆς φαντασίας, ἀγωνίζεται ἤδη τὰ παραγκωνισθῆναι διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ παρὰ τῇ λαῶ ἐπιρροῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλάβῃ δὲ αὐτὸς οἰκιστὴν τὴν εἰς μόνον τὸν Βασιλεῖα ἐναποκειμένην πρωτοβουλίαν. Ἐντείνον ἡ ἐχθροπαθὴς ἐν Ἰταλίᾳ ἀντίδρασις, δύο ἰσχυρῶν στοιχείων, τοῦ κυβερνητικοῦ καὶ τοῦ σφοδρὰ δημοτικοῦ — ἀντίδρασις ἥτις, ὁσμὴν κορυφουμένην, ἔφερον ἤδη τὴν Ἰταλίαν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Μέχρι τοῦ νῦν, ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης οὐ μόνον οὐδεμίαν ἐπεδείξατο διαθέσιν ἵνα παραδεχθῇ τὰς συμβουλὰς τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ φαίνεται ὡσαύτῃ ἀπόφασιν ἔχων ν' ἀντιπράξῃ πρὸς αὐτὴν ἀναφανδόν. Ἡ νῆσος τῆς Σικελίας εἶναι σήμερον τὸ γενικὸν καταγώγειον τῶν γαριβαλδιανῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἰταλίας καταβαίνοντες, συναθροίζονται ἐξωθεν τοῦ Πανόρμου, εἰς τὴν πόλιν τῆς Κορθένης, ὅπου διατρίβει ἀπὸ τινῶν ἐξομαζῶν καὶ ὁ Γαριβάλδης. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀφῆκε μὲν αὐτοὺς κατ' ἀρχὰς νὰ πορευθῶσι πρὸς τὸν ἀρχηγὸν των, οὐδὲν ὑποπευθεῖσαν ἀπεικταίον· ἀκολούθως ὅμως ἔνεκεν τῆς καθ' ἐκαστὴν ἐξογκουμένης συρροῆς τῶν ἐθελοντῶν, συλλαβοῦσα εὐλόγους φόβους, ἐκώλυσε τὴν ἀπόδασιν αὐτῶν, ἀπέστειλε δὲ καὶ εἰς Σικελίαν δέκα τάγματα τακτικοῦ, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκεῖ φρουρῶν.

Πρὸς τούτοις, ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, κατ' ἐισήγησιν τῶν συμβούλων τοῦ ἰταλικοῦ στέμματος, ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

Ἄ Ἰταλοί!

«Καθ' ἣν στιγμήν ἡ Βυρῶπη ἀπονέμει σεβασμὸν εἰς πῇν τοῦ ἔθνους ὀρθοφροσύνην καὶ ἀναγνωρίζει τὰ δίκαια αὐτοῦ, βαθεῖαν συναισθάνομαι λύπην, ὅτι νέοι ἄπειροι καὶ πεζοποτικοί, ἐπιλήσμονες τῶν ἰδίων καθηκόντων καὶ πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμμάχους εὐγνωμοσύνης, ἀνακηρύττουσιν ὡς σύνθημα πολέμου τὸ ὄνομα ἐκεῖνο, πρὸς τὸ ὅποιον ῥέπουσι συμφώνως αἱ κοίται εὐχαὶ καὶ προσπάθειαι.

«Πιστὸς εἰς τὸ ὅμοσμα σύνταγμα, ἐκράτησα ὑψηλὴν τὴν πτοῦ ἔθνους σημαίαν, τὴν ἀγίασθῆσαν διὰ τοῦ αἵματος πτῶν λαῶν μου καὶ δοξασθῆσαν διὰ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν.

«Ἡ σημαία αὕτη δὲν ἀκολουθεῖ τὸν ἀθετοῦντα τοὺς νόμους καὶ τὸν προσβάλλοντα τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν προσηλάναν τῆς πατρίδος, γινόμενον οὕτω δικαστὴν τῶν τυυχῶν αὐτῆς.

«Ἰταλοί! Φυλάττετε ἀπὸ τῆς ἐγκληματικῆς ἀνυπομονησίας καὶ ἀπὸ τῶν αἰφνιδίων ταραχῶν.

«Ὅταν ἀπέλθῃ ἡ ὥρα τῆς πληρώσεως τοῦ μεγάλου ἔργου, ἡ φωνὴ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως θ' ἀκούσῃ ἐν μέσῳ ὑμῶν.

«Πᾶσα πρόσκλησις οὐχὶ ἀπὸ τούτου προερχομένη εἶναι πρόσκλησις εἰς τὴν ἐπανάστασιν, εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

«Ἡ εὐθὴ καὶ ἡ τῶν νόμων αὐστηρότης θ' ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν παρακούοντων τοὺς λόγους μου.

«Βασιλεὺς ἀναγγέλλει ὑπὸ τοῦ ἔθνους γινώσκω τὰ ἐμὰ καθήκοντα. Ὅα διατηρήσω ἀκέραιον τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στέμματος καὶ τῆς Βουλῆς ὅπως αἰτήσωμαι δικαιοματικῶς παρὰ τῆς Εὐρώπης ὁλόκληρον ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας δικαιοσύνην.

«Τουρίνον 22/3 Αὐγούστου 1862.

«ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ».

— Εἰς πᾶσας σχεδὸν τὰς ἰταλικὰς μεγαλοπόλεις ἐξαίρεσει τοῦ Τουρίνου, συνῆλθον κατ' αὐτὰς θορυβώδεις ἐπιδείξεις ὑπὲρ τοῦ συνθήματος «Ῥώμη ἢ θάνατος». Ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ Γενουῇ, τὸ πλῆθος, μὴ ἀρκεσθὲν εἰς τὰς ἐν ταῖς τριῶν λαμπαδηφορίας καὶ κραυγὰς, ἐπεδόθη εἰς ἀπρεπεῖς δηλώσεις δυσσεβείας ἐνώπιον τῶν Γαλλικῶν προξενίων, τὰς ὁποίας ὅμως ἡ ἐθνοφυλακὴ ἡδυνήθη ἐγκαίρως νὰ κατὰστέλλῃ, ἀνευ τινὸς ἀπεικταίου συμβεβηκότος. Αἱ

δημῶδες αὐταὶ ἐπιδείξεις, εἰ καὶ ἐνίσχυροι οὔσαι αὐταὶ καθ' αὐτὰς, μαρτυροῦσιν οὐδὲν ἥττον, ὅσον περιπαθὲς δεσμεύει καὶ ἡλεκτρίζει τὰ ἐν Ἰταλίᾳ πνεύματα εἰς τοῦ Γαριβάλδου ἔστω καὶ ἀπλοῦς λόγος.

— Ἡ εὐθὴνὴ Γνώμη τῶν Παρισίων, τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, πρίγκιπος Ναπολέοντος, παροτρύνει τὸν Γαριβάλδην νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκστρατεῖαν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, νομίζουσα ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο θὰ ἦτο τὸ καταληλθότερον πρὸς διάλυσιν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ὑφισταμένης διενέξεως. Ἀλλὰ, τεθέντος ὅτι ὁ Γαριβάλδης εἶναι τῷ ὄντι διατεθειμένος ν' ἀκούσῃ τὴν συμβουλὴν τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος, ἀρὰ γε αἱ σύμμαχοι τῆς Τουρκίας δυνάμεις θ' ἀφῆλθωσιν αὐτὸν ἐλευθερὸν ἵνα πραγματοποιήσῃ τὸ προκείμενον σχέδιον; Περὶ τῆς Ἀγγλίας ἰδοὺ τίνα γράφουσιν ἐκ Παρισίων ὑπὸ χρονολογίαν 21/2 Αὐγούστου εἰς τὴν ἐν Τουρίνῳ «Γαλλοῖταλίκην Ἀνταπόκρισιν». αὐτὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ κωλύσῃ ἐντονώτατα πᾶσαν ἐνδεχομένην εἰσβολὴν τοῦ Γαριβάλδου εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος. Δυναμὰ μάλιστα νὰ σᾶς διαβεβαιώσω θετικῶς, ὅτι ὁ λόρδος Παλμερστὼν ὑπεδούλωσε πρὸς τὸν Γαριβάλδην τὰ διασώματα τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

— Καὶ τὸ γνωστὸν δὲ ὄργανον τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος, ὁ εὐθὴνὸς Ταχυδρόμος, παραινέει τοὺς Ἰταλοὺς νὰ μὴ ὑποκινήσωσιν παραγῆν τινὰ ἐν Τουρίᾳ. Ἐκ περὶ οὗ ὁ λόγος τοῦ ἀρθροῦ ἐξαίρετον τὰ ἐπόμενα χωρία.

«Ἐψώσαμεν τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν Ἰταλῶν καὶ συνετελέσαμεν ὅπως ἀποδώσιν ἔθνος μέγα, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δικαίου. Ἢδη δὲ συμβουλευόμενοι αὐτοὺς νὰ μὴ λακτίζωσι πρὸς κέντρα. Γινώσκουμεν, ὅτι τὸ νῦν πρωθυπουργὸς, πρὶν ἀναβῇ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἤτησάτο βοήθειαν παρὰ τοῦ Γαριβάλδου, ὑποσχέσας αὐτῷ, ὅτι θὰ ἐκτάμνω τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς ἐνδεχομένην τινὰ εἰς Ἑλλάδα ἐκστρατεῖαν αὐτοῦ. Ἐννοοῦμεν, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ δὲν ἐλέησαν τὸν τοῦ λόγους, τοὺς ὁποίους πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν εἶπεν ὁ Καίσαρ Βάβρος ὡς πορευθῶμεν εἰς Ἑνετίαν διερχόμενοι διὰ τῶν διαμεμελισμένων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐπαρχιών. Διὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρακτικῶν τῆς Ἰταλίας, μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, μετέρχεται πολιτικὴν, ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὰς μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης συνθήκας καὶ τὴν πρὸς τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Βεβαίως ἡ Ἰταλία, μὴ στέργουσα τὸ παρὸν, μηδὲ θέλουσα νὰ διακηδέσῃ τὰ ἀποκτινθέντα ἐπὶ ζήτησι συμμάχων κατὰ τῆς Αὐστρίας. Νομίζει, ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ βελτιώσῃ τὰ ἐσωτερικὰ τῆς, κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ παραδόσεις καὶ ὠφελείας τῆς. Ἀς προσέξῃ, μὴ, ζητοῦσα, νὰ φελτιώσῃ τὰ πράγματα, τὰ χειροτερεύσῃ. Ἡ μὲν διὰ τῆς Ἑνετίας εἰς Ῥώμην στατεία εἶναι ἴσως στρατηγικὸν ἀμάρτημα· ἡ δὲ διὰ Κωνσταντινουπόλεως πορεία εἰς Ἑνετίαν, εἰ καὶ ὑποστηρίξις ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, εἶναι ἀμάρτημα στρατηγικὸν ἅμα καὶ πολιτικόν. Ἐὰν αἱ δυσκολίαι αὐταὶ δὲν ἔπτοῦσι τὸν Γαριβάλδην, ἀς πτοήσωσι τοὺς ἄλλους, ὅσοι ἠδύνανται νὰ προκαταμετρίσωσι τὰς δεινότητας αὐτῶν συννεπείας».

(Ἐκ τῆς Κλεισῆς.)

ΑΓΓΕΛΙΑ

Περὶ ἐκδόσεως

ΤΩΝ ΜΙΝΑΚΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ.

Ἐκ τῶν εἰς τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν ἀπαραιτήτων, βεβαίως, εἶναι καὶ ἡ γνώσις τῶν παρὰ ταῖς ἄλλαις ἐπικρατείαις ἐν ἰσχύϊ Νομισματικῶν καὶ Μετρικῶν Συστημάτων καὶ τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεως αὐτῶν· καὶ περὶ τούτων πλείστα εὐρίσκονται βόηθημα παρὰ ταῖς ἄλλοις ἐθνεσὶ καὶ ἐν ἰδιοῖς πονήμασι καὶ ἐν λεξικοῖς· παρ' ἡμῖν ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει, ὥστε δυσκόλως δύναται ὁ ἔχων ἀνάγκην νὰ λύσῃ ἀπορίαν ἢ νὰ πορισθῇ πληροφορίαν τινὰ διὰ τοῦτο ἐκρίνα, ὅτι δὲν ἤθελεν εἰσθαί ἄχρηστον βιβλίον, περιλαμβάνον κατὰ τινὰ τάξιν τὰς πληροφορίας ταύτας· καὶ δὴ μεταφράσας ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοὺς πίνακας τοῦ Κ. Μ. Γκερὲν καὶ παραβαλὼν αὐτοὺς πρὸς τὸ ἀρτίως ἐκδοθὲν Γαλλικὸν Ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν Λεξικόν, προαγγέλω τοῦτο καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν τῆς μεταφράσεως ἐκδοσιν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, διηρημένον ἀλφαβητικῶς εἰς πίνακας κατ' ἐπικρατείας, περιλαμβάνει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ νομισματικὰ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ μετρικὰ συστήματα, καὶ ταῦτα συγκριτικῶς πρὸς τὰ γαλλικὰ, ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν νενομισμένα καὶ τὰ ἐπὶ ἐν χρήσει ἔχον· ἵνα δὲ κατασταθῇ χρήσιμον καὶ τοῖς ἀχρω-

μένοις τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ὡς καὶ πᾶσι ταῖς φιλαναγνώσταις, προσέθεσα, πρὸς τοὺς κοινούς, καὶ σημειώσεις περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ παραγωγῆς τῶν τῆς ὀνοματολογίας ὄρων.

Σύγκειται δ' ἐκ περίπου ἐξ φύλλων τυπογραφικῶν, εἰς μέγα ὄγδοον καὶ τιμᾶται Δρ. 2, πληρωτέων μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1862.

ΠΑΝΟΣ Ν. ΠΑΕΣΚΑΣ.

Σ. Σ. Ὁ Κ. Πάεσκας εἶναι γνωστὸς ἐν τῇ κοινότητι μας, ὡς γεννηθεὶς καὶ ἀνατρεφείς ἐνταῖθα, καὶ πανταχοῦ δὲ διὰ τὴν ἱκανότητά του, προκύπτουσιν ἐκ διαφόρων πονημάτων ἅτινα ἐξέδωκε κατὰ καιροῦς. Ἐπομένως οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ιδιότητας ταύτας τοῦ ἐκδότου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ εἶδος τοῦ ἀγγελομένου πονήματος ὡς λίαν χρήσιμου, συνιστῶμεν τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν συμπολιτῶν μας.

Περίληψις αἰτήσεως περὶ διαζεύξεως.

Ὁ Δημήτριος Μπατῆς κάτοικος Ἀνδρου ἐξήτησάτο ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Εἰρήνης Ζερβῆς διαζεύξιν του, διὰ τοὺς ἐν τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἀναφερομένους λόγους, τὸ δὲ Δικαστήριον θεωρήσαν βάσιμον αὐτὴν, διέταξε τὰς κατὰ Νόμον τοιχοκολληθεῖς καὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 236 ε. ε. ἀποφάσεώς του.

Οἱ Ἀρμόδιοι ὅθεν Δικαστικοὶ Κλητῆρες νὰ τοιχοκολλήσωσι τὴν παρούσαν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀνδρου· τὸ ἐκεῖ συμβολαιογραφεῖον τοῦ Γ. Δελαγραμμάτικου τὰ ἀκροατήρια τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, δημοσιεύων συγχρόνως αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Σύρῳ τῇ 4 Αὐγούστου 1862.

Ὁ Δικαστικὸς Ἀντίκλητος

Ν. Στούππης.

Περίληψις ἀναφορᾶς περὶ διαζεύξεως.

Ὁ Γεώργιος Μεγαριώτης ἐκ Κορθίου τῆς Ἀνδρου ἐξήτησε παρὰ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν διαζεύξιν του ἀπὸ τῆς συζύγου του Μαρίας Γιαννακοῦ Χρυσουγελίδου, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, τὸ δὲ Δικαστήριον τοῦτο κηρύξαν τὴν αἰτήσιν του ὡς βάσιμον, διέταξε τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 677 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διατασσομένης τοιχοκολληθεῖς καὶ δημοσιεύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 284 ε. ε. ἀποφάσεώς του.

Ἀρμόδιοι ὅθεν Δικαστικοὶ Κλητῆρες νὰ τοιχοκολλήσωσι τὴν παρούσαν εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ Δ. Ἰω. Κἀψη ἐν Κορθίῳ, καὶ τὰ ἀκροατήρια τοῦ τῆς Εἰρηνοδικεῖου Κορθίου, τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, δημοσιεύων αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Σύρῳ τῇ 2 Αὐγούστου 1862.

Ὁ Δικαστικὸς Ἀντίκλητος

Ν. Στούππης.

ΠΡΩΤΟΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ.

Ἐκθεσις ἀναβολῆς κατακυρώσεως τῆς ἐνταῦθα ἡγυροβολημένης Αὐστριακῆς Σκουνας ὀνόματι Δάμποβικ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ πλοιάρχου Νικολάου Δάμποβικ κατοικοῦ εἰς Κάτταρον τῆς Ἰλλυρίας.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου σήμερον τὴν εἰκοστήν ἐνάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ δευτέρου ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας, ἡμεῖς παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Πάρεδρος Ἀδαμάντιος Πετρίτζης διορισθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 274 (ε. ε.) εἰσηγητῆς δικαστῆς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς ἐνταῦθα ἡγυροβολημένης πλοίου Σκουνας τοῦ Νικο-

(Ἔπεται συνέχεια καὶ ἀνακτικὸν Παράρτημα.)

ΓΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.